EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.10.27.
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 575/2013/EU rendeletnek és a 2014/59/EU irányelvnek a több pontból kiinduló szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoportok prudenciális kezelése, valamint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek való megfelelés szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésére vonatkozó módszertan tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] (a tőkekövetelmény-rendelet vagy CRR) és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[2] (a tőkekövetelmény-irányelv vagy CRD) együtt alkotja az Unióban működő hitelintézetekre vonatkozó prudenciális szabályozási keretet. A CRR és a CRD elfogadására a 2008–2009-es pénzügyi válságot követően, az uniós pénzügyi szektorban működő intézmények rezilienciájának fokozása érdekében került sor, nagyrészt az EU nemzetközi partnereivel, mindenekelőtt a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottsággal (BCBS) egyeztetett globális standardok alapján.

A CRR ezt követően a szabályozási keret még meglévő hiányosságainak kezelése, továbbá a globális pénzügyi szolgáltatási reform néhány, az intézmények rezilienciája szempontjából alapvetően fontos fennmaradó elemének végrehajtása érdekében módosításra került. Jelentős módosításokat vezetett be az Európai Parlament és a Tanács által 2019. május 20-án elfogadott, kockázatcsökkentési intézkedésekre vonatkozó csomag, amelyet 2019. június 7-én hirdettek ki a Hivatalos Lapban. E csomag részeként sor került az uniós bankszanálási keretrendszer módosítására is, a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek[3] (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv vagy BRRD) az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelv[4] általi módosításával, a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[5] (az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet vagy SRMR) az (EU) 2019/877 európai parlamenti és tanácsi rendelet[6] általi módosításával, valamint a CRR-nek az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet[7] általi

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o.).

5 Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

6 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények

módosításával. Ez a reform végrehajtotta az Unióban a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) által 2015 novemberében elfogadott, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó nemzetközi standardot (Teljes veszteségviselő képesség (TLAC-) standard[8]), továbbá az Unióban letelepedett összes intézmény tekintetében megerősítette a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) alkalmazását.

A TLAC-standard értelmében a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek elegendő mennyiséget kell tartaniuk magas veszteségviselő képességgel rendelkező (hitelezői feltőkésítésbe bevonható) kötelezettségekből, szanálás esetén ezekkel biztosítva a gyors és zökkenőmentes veszteségviselést és feltőkésítést. A TLAC-standard uniós jogba való átültetése – a CRR ezirányú módosítása – figyelembe vette a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó meglévő intézményspecifikus minimumkövetelményt (MREL), amelyet a BRRD határoz meg[9]. E két szabályrendszer szorosan összekapcsolódik, különösen a BRRD/SRMR CRR-re történő kereszthivatkozásai révén. A BRRD és az SRMR így általában a CRR szerint számított teljes kitettségi mértéket és teljes kockázati kitettségértéket veszi alapul az MREL kiszámításához és kifejezéséhez. Ezért a két követelményt a közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeiként kell értelmezni[10]. A módosított keretrendszerrel várhatóan jobban érvényesül majd az az elvárás, hogy a pénzügyileg nehéz helyzetbe kerülő, és ezért szanálás alá vont intézmények veszteségeit és feltőkésítését magánforrásokból fedezzék. A TLAC és az MREL ezért elengedhetetlen a bankválságok hatékony kezeléséhez, valamint a pénzügyi stabilitásra és az államháztartásra gyakorolt negatív hatásuk csökkentéséhez. A TLAC és a módosított MREL-szabályok 2019. június 27-én, illetve 2020. december 28-án váltak alkalmazandóvá az Unióban.

Az uniós jog a nemzetközi standardokkal összhangban elismeri mind az egy pontból kiinduló (SPE), mind a több pontból kiinduló (MPE) szanálási stratégiát[11]. Az SPE szanálási stratégia keretében a csoporthoz tartozó vállalkozások közül csak egy, jellemzően az anyavállalat kerül szanálásra (a szanálandó szervezet), míg a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozások, jellemzően a leányvállalatok, nem tartoznak szanálási intézkedés hatálya alá. E leányvállalatok veszteségeit átviszik a szanálandó szervezethez, amely tőkét csatornáz át a leányvállalathoz. Ez biztosítja, hogy a leányvállalatok még akkor is zökkenőmentesen tovább működhessenek, ha elérték az életképtelenségi pontot. A szanálandó szervezet a hozzá tartozó, szanálandó szervezeteknek nem minősülő leányvállalataival együtt „szanálandó csoportot” alkot. Az MPE szanálási stratégia keretében a bankcsoporthoz tartozó szervezetek közül egynél több is szanálható. Következésképpen a bankcsoporton belül egynél több

---

tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

8 Pénzügyi Stabilitási Tanács: *A rendszerszempontból jelentős bankok veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó alapelvek, Teljes veszteségviselő képesség (TLAC-) standard* (Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet), 2015.11.9.

9 Konkrétabban, a CRR a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó új követelményt irányoz elő azon intézmények számára, amelyeket globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosítottak, az ezen intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többlettőke-követelményt, valamint a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus tőkekövetelményt pedig a BRRD és az SRMR célzott módosításaival vezették be.

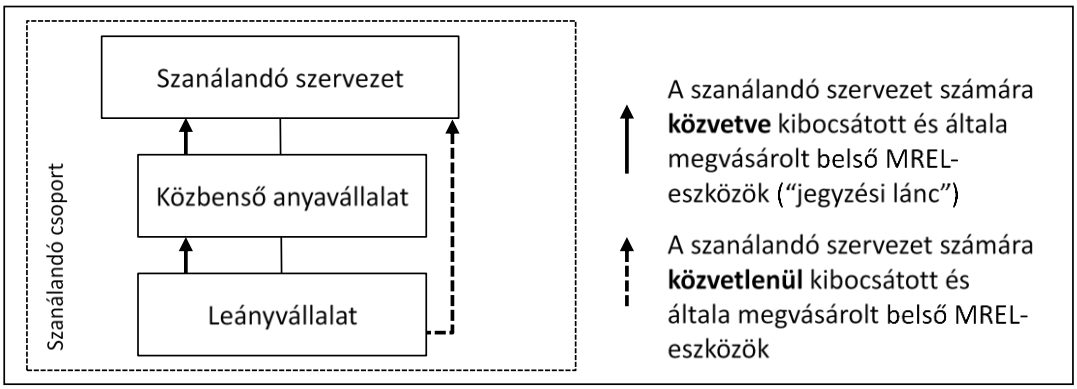
10 Az (EU) 2019/876 rendelet (16) preambulumbekezdése, az (EU) 2019/879 irányelv (2) preambulumbekezdése és az (EU) 2019/877 rendelet (2) preambulumbekezdése.

11 Az (EU) 2019/879 irányelv (4) preambulumbekezdése.

szanálandó szervezet, vagyis egynél több szanálandó csoport létezhet. Az MPE szanálási megközelítés oly módon kívánja biztosítani egy adott szanálandó csoport megvalósítható és hiteles szanálását, hogy az ne veszélyeztesse más szanálandó szervezetek és szanálandó csoportok szanálhatóságát ugyanabban a konszolidált bankcsoportban.

A módosított bankszanálási keretrendszer értelmében a szanálandó szervezetekre vonatkozó MREL-t a szanálandó csoport konszolidált szintjén („külső MREL") kell meghatározni[12]. A keretrendszer előirányozza a veszteségviselő és a feltőkésítési képesség szanálandó csoportokon *belüli* felosztását is („belső MREL")[13].

A BRRD alapján a belső MREL szempontjából figyelembe vehető pénzügyi instrumentumokat szabály szerint a szanálandó szervezetnek, azaz jellemzően az anyavállalatnak kell tartania[14]. E szabály célja annak biztosítása, hogy a leányvállalat veszteségviselő és feltőkésítési képességét az anyavállalat, vagyis a szanálandó szervezet biztosítsa. Az anyavállalat a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumokat vagy közvetlenül vagy közvetve, ugyanazon szanálandó csoporthoz tartozó más szervezeteken keresztül tarthatja (lásd az illusztrációt). Az anyavállalatok az instrumentumokat azért jegyezhetik közvetett módon, közbenső szervezetek útján is, hogy csupán a belső MREL-nek való megfelelési kötelezettség miatt ne kelljen megváltoztatni az olyan bankcsoportok meglévő finanszírozási csatornáit, amelyeknél az instrumentumok megvásárlásához szükséges finanszírozás nem közvetlenül a legfelső szintű anyavállalatok (szanálandó szervezetek) útján, hanem a tulajdonosi láncon keresztül, a csoporton belüli közbenső szervezetek útján jut el a leányvállalatokhoz.

Illusztráció: A belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok (közvetlen vagy közvetett) jegyzése

12 A BRRD 45e. cikke.

13 A BRRD 45f. cikke. A követelmény azért „belső", mert a teljesítéséhez figyelembe vehető instrumentumokat jellemzően a bankcsoporton belül, vagyis a leányvállalat legfelső szintű anyavállalata révén kell biztosítani.

14 A BRRD 45f. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja azt is lehetővé teszi, hogy a belső MREL szempontjából figyelembe vehetőnek lehessen tekinteni a szanálandó csoporton kívüli meglévő részvényes számára kibocsátott és általa megvásárolt *kötelezettségeket*, ha a BRRD 59–62. cikke szerinti leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlása nem érinti a leányvállalat szanálandó szervezet általi ellenőrzését. Emellett a BRRD 45f. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontja lehetővé teszi, hogy a belső MREL szempontjából figyelembe vehetőnek lehessen tekinteni a szanálandó csoporton kívüli szervezetek számára kibocsátott és általuk megvásárolt, elsődleges alapvető tőkétől eltérő *szavatolótőkét*, ha az 59–62. cikk szerinti leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlása nem érinti a leányvállalat szanálandó szervezet általi ellenőrzését.

A belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok szanálandó csoporton belüli közvetett jegyzésére vonatkozó megközelítés (más néven jegyzésilánc-megközelítés) alkalmazhatóságának és prudenciális megbízhatóságának biztosítása érdekében a társjogalkotók felhatalmazták az Európai Bankhatóságot (EBH), hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket, illetve a Bizottságot, hogy e tervezetek alapján fogadjon el felhatalmazáson alapuló jogi aktust a leírható, illetve átalakítható instrumentumok közvetett kibocsátására vonatkozó módszertan meghatározásáról[15]. A BRRD szerinti felhatalmazás alapján a módszertannal szemben elvárás, hogy:

- lehetővé tegye a veszteségek megfelelő átvitelét a leányvállalatoktól a legfelső szintű anyavállalathoz (a szanálandó szervezethez), illetve a tőke megfelelő átvitelét az anyavállalattól a leányvállalatokhoz;
- biztosítsa, hogy a közbenső anyavállalat ne vehesse figyelembe a leányvállalat veszteségviselő képességét a belső MREL-nek való megfeleléshez; valamint
- biztosítsa, hogy ugyanolyan eredménnyel járjon, mint a leányvállalatok által kibocsátott leírható, illetve átalakítható instrumentumoknak a legfelső szintű anyavállalat (szanálandó szervezet) általi közvetlen jegyzése.

Az EBH a BRRD szerinti felhatalmazásnak eleget téve 2020 eleje óta kidolgozott egy levonási szabályon alapuló szabályozástechnikai standardtervezetet, amihez a vonatkozó nemzetközi standardok[16] ajánlásait is figyelembe vette. E levonási szabály szerint a közbenső anyavállalatnak a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumai összegéből teljes mértékben le kell vonnia azon instrumentumokat, amelyeket a leányvállalatok rajta keresztül, de a szanálandó szervezet számára bocsátanak ki. Az EBH szerint ez a levonási módszer van a leginkább összhangban a BRRD szerinti felhatalmazásban meghatározott feltételekkel, és ez mozdítja leginkább elő a belső MREL-en alapuló keretrendszer alkalmazhatóságát[17].

Az EBH által kidolgozott módszertan nyilvános konzultáció tárgyát képezte[18]. A konzultáció során kapott visszajelzések általánosságban támogatták a szabályozástechnikai standardtervezetet, de számos ellentmondást tártak fel a BRRD szerinti felhatalmazásban előírt követelmények és a CRR meglévő prudenciális szabályai között. Az EBH ezért az Európai Bizottságnak címzett, 2021. január 25-i levelében[19] kifejtette, hogy a BRRD és a

---

15 A BRRD 45f. cikkének (6) bekezdése.

16 Pénzügyi Stabilitási Tanács: *A rendszerszempontból jelentős bankok teljes belső veszteségviselő képességére vonatkozó irányelvek („Belső TLAC”)* (Guiding Principles on the Internal Total Loss-absorbing Capacity of G-SIBs (‘Internal TLAC’), 2017.7.6. E szabály alapján a leányvállalat által kibocsátott és a közbenső anyavállalat által jegyzett, belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumokat teljes mértékben levonnák azon figyelembe vehető instrumentumokból, amelyeket a közbenső anyavállalat a saját belső MREL-jének való megfelelés céljából bocsát ki.

17 Munkája során az EBH más megközelítéseket is megvizsgált, de azokat végül nem vette figyelembe, mivel a BRRD belső MREL-re vonatkozó rendelkezéseivel összeegyeztethetetlennek, nem eléggé prudensnek vagy túlzottan bonyolultnak ítélte őket.

18 EBA/CP/2020/18, 2020. július 22., elérhető a következő internetcímen: https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups

19 EBA-2020-D-3378, 2021. január 25., elérhető a következő internetcímen: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf

CRR közötti ellentmondások gátolják a felhatalmazás eredeti szándék szerinti teljesítéséhez szükséges prudenciális kezelés alkalmazását. Az EBH konkrétan arra hívta fel a figyelmet, hogy a CRR nem teszi lehetővé a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok levonását és a megfelelő, nulla százalékos kockázati súly ezt követő alkalmazását a BRRD szerinti felhatalmazás hatályába tartozó összes esetben. Hasonló problémákat tárt fel a CRR szerinti, tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény kapcsán is. Az EBH szerint ez nemcsak ellentmondást eredményezne a prudenciális és a szanálási keret között, hanem ütközne a BRRD szerinti felhatalmazás azon követelményével is, miszerint ugyanolyan eredményt kell elérni, mint a közvetlen jegyzés esetében. A végső következtetés szerint a BRRD követelményeinek teljesítéséhez szükséges további rendelkezések bevezetése szabályozástechnikai standard útján nem lehetséges, ahhoz az 1. szintű joganyagot kell módosítani.

Amellett, hogy biztosítani kell a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésére vonatkozó megközelítés alkalmazhatóságát, a módosított TLAC/MREL-keret 2019-es bevezetése óta felmerültek egyéb szanálással kapcsolatos kérdések is[20]. Ezek a kérdések elsősorban az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoportok – köztük a harmadik országokban leányvállalatokkal rendelkező MPE-csoportok – szabályozási kezeléséhez kapcsolódnak. A CRR például jelenleg nem határozza meg, hogy az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó különböző TLAC-korrekciók[21] kiterjednek-e az ilyen intézmények harmadik országban található leányvállalataira is. Ezenkívül az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre alkalmazandó általános levonási szabállyal összefüggésben a leányvállalat TLAC/MREL-többletének kiszámítására szolgáló képlet[22] csak a leányvállalatra vonatkozó *kockázatalapú* TLAC/MREL-követelményen alapul, vagyis nem veszi figyelembe a *nem kockázatalapú* TLAC/MREL-t. További problémát jelentenek az 1. szintű joganyagon belüli ellentmondások, különösen a CRR és a BRRD azon rendelkezései[23] között, amelyek az SPE és az MPE szerinti követelmények közötti potenciális következetlenségek kezelése szempontjából relevánsak. Végül felmerültek bizonyos kérdések azon kritériumokkal[24] kapcsolatban, amelyek alapján az instrumentumok figyelembe vehetők a belső TLAC-követelménynek való megfeleléshez, ami a nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények uniós leányvállalatainak csődje esetén releváns.

A fenti kérdések kezelése érdekében célirányosan módosítani kell a CRR szanálással kapcsolatos bizonyos rendelkezéseit. Konkrétan, az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoportok – köztük a harmadik országokban leányvállalatokkal rendelkező MPE-csoportok – szabályozási kezelését jobban össze kell hangolni a TLAC-standard szerinti módszerrel. Ez biztosítaná, hogy szanálás esetén az e globálisan rendszerszinten jelentős intézményekhez tartozó szanálandó szervezetek és csoportok a továbbterjedés kockázata nélkül továbbra is elláthassák kulcsfontosságú funkcióikat. A javasolt módosítások nem érintik a keret általános felépítését, csak a TLAC és az MREL megfelelő alkalmazását biztosítják.

---

20 Az indokolás 5.2–5.5. fejezete részletesen kifejti a konkrét kérdéseket.

21 A CRR 12a. cikke és 72e. cikkének (4) bekezdése.

22 A CRR 72e. cikkének (4) bekezdése.

23 A CRR 12a. cikke és 92a. cikkének (3) bekezdése, valamint a BRRD 45h. cikkének (2) bekezdése.

24 A CRR 72b. cikkének (2) bekezdése.

Először is, a CRR-be közvetlenül bele kell foglalni a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésére vonatkozó célzott prudenciális kezelést (jegyzésilánc-megközelítés). A CRR e javasolt módosításai orvosolnák a CRR és a BRRD közötti azon feltárt ellentmondásokat, amelyekről az EBH az Európai Bizottságnak címzett, 2021. január 25-i levelében számolt be. Konkrétan az EBH által a BRRD szerinti szabályozástechnikai standardtervezettel összefüggésben kidolgozott levonási szabály kerülne bele közvetlenül a CRR-be. Ez biztosítaná a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésének megfelelő működését a többszintű tulajdonosi struktúrával rendelkező szanálandó csoportokon belül, összhangban az (EU) 2019/879 irányelvről folytatott tárgyalások során elért politikai megállapodással. A módosítások emellett biztosítanák, hogy a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok állományának kezelése összhangba kerüljön mind a szanálási, mind a prudenciális keretben, így lehetővé téve az EBH által kidolgozott levonási módszer alkalmazhatóságát, és ezzel egyidejűleg elkerülve e kitettségek kezelésének túlbonyolítását.

Másodszor, tisztázni kell a CRR azon rendelkezéseit, amelyek az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős csoporthoz tartozó összes szanálandó csoport tényleges TLAC-követelményei összegének és az adott globálisan rendszerszinten jelentős csoport SPE stratégia szerinti elméleti követelményének az összehasonlítására vonatkoznak[25]. A javasolt változtatásokra annak tisztázása érdekében van szükség, hogy a szanálási hatóságok milyen mértékben jogosultak kezelni az MPE és az SPE szerinti követelmények közötti potenciális különbségeket. Ehhez a CRR szerinti kezelést össze kell hangolni a BRRD[26] és a TLAC-standard[27] szerinti megoldással.

Harmadszor, módosítani kell az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre alkalmazandó általános levonási szabállyal összefüggésben a leányvállalat TLAC/MREL-többletének kiszámítására szolgáló képletet[28], annak biztosítása érdekében, hogy a képlet a TLAC-standarddal összhangban figyelembe vegye a leányvállalat kockázatalapú és nem kockázatalapú TLAC/MREL-követelményeit is. Ezzel elkerülhető lenne az adott leányvállalat TLAC/MREL-többletének túlbecslése.

Negyedszer, az Unión kívül letelepedett leányvállalatok figyelembevételének lehetővé tétele érdekében tisztázni kell a CRR-nek az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre alkalmazandó bizonyos rendelkezéseit. Ez összehangolná a CRR-t a nemzetközileg elfogadott vonatkozó TLAC-elvvel, amely a Pénzügyi Stabilitási Tanácshoz tartozó joghatóságok területén letelepedett leányvállalatokra alkalmazandó.

Ötödször, a nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalatainak minősülő intézmények szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó követelménnyel (a továbbiakban: belső TLAC) összefüggésben néhány célzott pontosításra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az ezen

---

25 A CRR 12a. cikke és 92a. cikkének (3) bekezdése.

26 A BRRD 45d. cikkének (4) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése.

27 A TLAC-standard 3. szakasza alapján, ha az SPE szerinti elméleti követelmény alacsonyabb, mint az MPE szerinti tényleges követelmények összege, az érintett hatóságok megállapodhatnak a különbséget minimalizáló vagy megszüntető korrekcióról (vagyis az MPE szerinti követelmények csökkentéséről). A módosítás ezenkívül tisztázza, hogy az MPE szerinti tényleges követelmények összege soha nem lehet alacsonyabb az SPE szerinti elméleti követelménynél.

28 A CRR 72e. cikkének (4) bekezdése.

intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok megfeleljenek a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra vonatkozó összes előfeltételnek. E módosítás oka, hogy a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok figyelembevételének jelenleg előfeltétele, hogy szanálandó szervezet bocsássa ki őket, aminek a belső TLAC-követelmény hatálya alá tartozó leányvállalatok nem felelnek meg. Ezt a hiányosságot azzal lehetne orvosolni, ha a szanálandó szervezetekre alkalmazandó előfeltételek értelemszerűen alkalmazandók lennének a nem szanálandó szervezetekre is. Ezen intézmények ennek köszönhetően a belső TLAC-követelményüket – a társjogalkotók eredeti szándékának megfelelően[29] – leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel is teljesíthetnék.

A CRR javasolt módosításai lényeges szerepet játszhatnak az intézmény szanálhatóságának javításában. Mivel a vonatkozó rendelkezések már alkalmazandók az Unióban, a javasolt módosításokat gyorsan el kell fogadni. A gyorsított elfogadás szükségességét az is fokozza, hogy a bankcsoportoknak tisztában kell lenniük a jegyzésilánc-mechanizmussal annak eldöntéséhez, hogy miként tudnák a legjobban meghatározni belső MREL-kapacitásukat, mivel az MREL-nek való megfelelés általános határideje 2024. január 1., a kötelező közbenső célokat pedig 2022. január 1-jéig kell teljesíteni[30].

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javaslat meglévő jogszabályokat módosít. A módosítások teljes mértékben összhangban vannak az intézményekre vonatkozó prudenciális és szanálási követelmények terén meglévő szakpolitikai rendelkezésekkel. Az uniós szanálási keretrendszer biztosítani kívánja, hogy a pénzügyileg nehéz helyzetbe kerülő, és ezért szanálás alá vont bankok veszteségeit és feltőkésítését magánforrásokból fedezzék. A javaslat javítani fogja a bankcsoportok szanálhatóságának biztosítására irányuló meglévő uniós szabályok alkalmazását: elő fogja segíteni a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok szanálandó csoporton belüli közvetett jegyzését, javítani fogja az MPE szanálási stratégiával rendelkező bankcsoportok szabályozási kezelésének és a TLAC-standardnak az összhangját, valamint tisztázni fog egyes, a belső TLAC-követelménynek való megfelelésre vonatkozó figyelembe vehetőségi kritériumokat. A javasolt módosítás összhangban van az uniós bankszanálási keretrendszer átfogó célkitűzéseivel – a pénzügyi stabilitás megőrzésével és a bankszanálás adófizetői terheinek csökkentésével –, és elősegíti azok elérését.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javasolt rendelet alapvető fontosságú a 2016-ban javasolt és 2019-ben elfogadott uniós pénzügyi jogszabályok szélesebb körű felülvizsgálatának (a kockázatcsökkentési intézkedésekre vonatkozó csomagnak) a megfelelő alkalmazásához, amely a pénzügyi ágazat kockázatainak csökkentésére és a gazdaság fenntartható finanszírozásának előmozdítására irányul. A javaslat ezért teljes mértékben összhangban van a pénzügyi stabilitás előmozdítására, a bankszanálás adófizetői terheinek csökkentésére és a gazdaság fenntartható finanszírozásához való hozzájárulásra vonatkozó alapvető uniós célokkal.

[29] A CRR 92b. cikkének (2) bekezdése.

[30] A BRRD 45m. cikkének (1) bekezdése.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkén alapul, tehát jogalapja megegyezik a módosítandó jogi aktusok jogalapjával.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javasolt rendelet célkitűzései már meglévő uniós jogszabályok (a CRR és a BRRD) kiegészítésére és módosítására irányulnak, ezért ezek jobban megvalósíthatók uniós szinten, mint különböző nemzeti kezdeményezések révén. A tagállamok csak korlátozott mértékben fogadhatnak el nemzeti intézkedéseket, mivel a CRR és a BRRD már szabályozza ezeket a kérdéseket, és a nemzeti szintű módosítások ellentétesek lennének a jelenleg hatályos uniós joggal.

A javasolt módosítások még inkább előmozdítanák a prudenciális követelmények egységes alkalmazását és a felügyeleti gyakorlatok közelítését, és egyenlő versenyfeltételeket biztosítanának a banki szolgáltatások egységes piacán. Ezeket a célkitűzéseket a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani. Ha az Unió a továbbiakban már nem szabályozná e szempontokat, a banki szolgáltatások belső piacára különböző szabályrendszerek vonatkoznának, ami széttöredezettséghez vezetne és aláásná az e területen nemrégiben létrehozott egységes szabálykönyvet.

- **Arányosság**

Az uniós fellépés a bankcsoportok szanálhatóságának biztosítására vonatkozó meglévő uniós szabályok alkalmazásának javítására irányuló célkitűzés eléréséhez szükséges. A javasolt módosítások nem lépik túl a hitelintézetekre vonatkozó uniós prudenciális keret egyes olyan rendelkezéseinek kezeléséhez szükséges mértéket, amelyek kizárólag a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények zavartalan működésének biztosítását célzó intézkedésekre irányulnak. A javasolt módosítások továbbá azokra a kérdésekre korlátozódnak, amelyek nem kezelhetők a jelenlegi szabályok által biztosított mérlegelési mozgástéren belül.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az intézkedések végrehajtásának tervezett módja a CRR rendelet útján történő módosítása. A javasolt intézkedések módosítják a CRR-ben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények alkalmazására vonatkozó hatályos szabályokat. Ezért a javaslat céljaira egy rendelet a megfelelő eszköz.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A javaslatot nem kíséri külön hatásvizsgálat, mivel a javaslat nem a CRR alapvető elemeit módosítja, hanem elsősorban két meglévő uniós jogi eszköz, nevezetesen a CRR és a BRRD közötti jogi kapcsolatot tisztázza azáltal, hogy a CRR-be közvetlenül belefoglalja a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésének célzott kezelését. E tisztázással biztosítható a két szorosan összefüggő keretrendszer lényegi összhangja, ami szükséges ahhoz, hogy az intézmények a CRR-nek és a BRRD-nek egyaránt

megfelelve, ugyanakkor a túlbonyolítást elkerülve továbbra is egyetlen teljes kockázati kitettségértéket és egyetlen teljes kitettségi mértéket számítsanak ki, jelentsenek és tegyenek közzé.

Egyébiránt a javaslat által módosított intézkedések hatását az (EU) 2019/876 rendelethez és az (EU) 2019/879 irányelvhez kötődő hatásvizsgálatok már elemezték. Ezek megállapították azt is, hogy a belső MREL-nek való megfelelés érdekében szükség lehet további, MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok kibocsátására, amint azt a módosított BRRD-ben a társjogalkotók bevezették. A javaslat jórészt a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok szanálandó csoporton belüli közvetett jegyzésére vonatkozó szabályozástechnikai standardok kidolgozása kapcsán az EBH által végzett előkészítő munkán alapul. Elsődleges célja a TLAC/MREL-keretrendszer és a CRR jelenlegi szabályai közötti szándékolatlan ellentétek feloldása.

A javasolt módosítások csak korlátozott mértékben járnának az intézmények adminisztratív terheinek növekedésével és a belső műveleteik kiigazítása miatti költségekkel, továbbá a költségek nagy részét várhatóan ellensúlyozni fogja az, hogy lehetővé válik a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok szanálandó csoporton belüli közvetett jegyzésére vonatkozó megközelítés megfelelő működése, illetve az érintett intézmények esetében a harmadik országbeli leányvállalatok jobb elismeréséből származó előny, valamint a belső TLAC-követelménnyel összefüggésben kibocsátott instrumentumok figyelembe vehetőségének további tisztázása.

- **Alapjogok**

Az Unió elkötelezett az alapjogok magas szintű védelme iránt és számos emberi jogi egyezmény aláírója. Ebben az összefüggésben a javaslat valószínűleg nem gyakorol közvetlen hatást az említett jogokra, amelyeket az emberi jogokról szóló legfontosabb ENSZ-egyezmények, az uniós Szerződések elválaszthatatlan részét képező uniós Alapjogi Charta, és az emberi jogok európai egyezménye (EJEE) tartalmaz.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az EU költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

(1) A belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésének célzott kezelése

Az (EU) 2019/879 irányelvről folytatott tárgyalások során elért politikai megállapodás végrehajtása érdekében javasoljuk, hogy az EBH által a BRRD szerinti szabályozástechnikai standardtervezettel összefüggésben kidolgozott levonási szabály kerüljön be közvetlenül a CRR-be. A javasolt rendelet ezért a CRR 72e. cikkének (5) bekezdésében bevezeti azt a követelményt, hogy a tulajdoni lánc mentén elhelyezkedő közbenső anyavállalatoknak le kell vonniuk saját belső MREL-teljesítési képességükből az ugyanazon szanálandó csoporthoz tartozó leányvállalataik által kibocsátott, belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumokban, többek között szavatolótőkében lévő tulajdonuk összegét.

A levonási szabály bevezetése elengedhetetlen. Szanálási szempontból a szabály lehetővé teszi, hogy a veszteség felfelé, a tőke pedig lefelé áramoljon a szanálandó szervezet és a végső leányvállalat között, megakadályozza a leányvállalat veszteségviselő képességének kétszeres beszámítását – vagyis hogy a közbenső anyavállalat a belső MREL-nek való saját megfelelése

céljára használja azt –, alkalmazása pedig ugyanolyan eredménnyel jár, mint a végső leányvállalatok által kibocsátott leírható, illetve átalakítható instrumentumoknak a szanálandó szervezet általi teljesen közvetlen jegyzése. A levonási szabályra emellett prudenciális szempontból is szükség van, mivel ilyen szabály nélkül a közbenső anyavállalatok egyéni szolvenciamutatói nem tükröznék megfelelő és prudens módon a tényleges veszteségviselő képességüket, mivel azok magukban foglalnák a leányvállalatok veszteségviselő képességét is. Ez veszélyeztethetné a választott szanálási stratégia megfelelő működését, mivel a közbenső anyavállalat a saját veszteségviselő képessége mellett a leányvállalata veszteségviselő képességét is felhasználhatná, még mielőtt ő maga vagy a leányvállalat életképtelenné válna. A levonási módszer biztosítja, hogy a közbenső anyavállalatok csak annyiban jelenthessék a rendelkezésükre álló szavatolótőkét, amennyiben az a saját mérlegükhöz kapcsolódó kockázatokhoz kapcsolódik. E módszer elősegítené továbbá a maximális felosztható összegekre vonatkozó, a CRD 141. és 141b. cikke, illetve a BRRD 16a. cikke szerinti korlátozások kellő időben történő alkalmazását, valamint annak megállapítását, hogy a közbenső anyavállalat életképtelenné vált.

A levonási szabályt minden olyan közbenső anyavállalatra alkalmazni kell, amely a BRRD 1. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában említett intézménynek vagy szervezetnek minősül, és amelynek meg kell felelnie a szanálási hatóság által meghatározott belső MREL-nek, függetlenül attól, hogy globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoporthoz tartozik-e. Ilyen értelemben a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeknek magukban kell foglalniuk a BRRD 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján a belső MREL-nek való megfelelés szempontjából figyelembe vehető kötelezettségeket is.

A levonási szabály szigorúan csak a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésének összefüggésében alkalmazható, a közbenső anyavállalatokra. Ezért a CRR 49. cikkének (2) bekezdését csak azon kitettségek tekintetében kell módosítani, amelyek a CRR 72e. cikkének (5) bekezdésében meghatározott új kezelés hatálya alá tartoznak. Továbbá az új levonási szabály arányosságának fenntartása érdekében az intézmények szabadon eldönthetik majd, hogy a közbenső anyavállalat az instrumentumok (a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek) milyen kombinációjával fedezze leányvállalatai belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumainak megszerzését. Ennek érdekében a levonást először a közbenső anyavállalat leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek állományára kell alkalmazni. A prudenciális célokat szolgáló szavatolótőke-állományra, és abból elsőként a járulékos tőkeelemekre (a CRR 66. cikkének e) pontja)[31], csak akkor kell levonást alkalmazni, ha a levonandó összeg meghaladja a közbenső anyavállalat leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek állományát. A gyakorlatban a közbenső anyavállalat így teljes mértékben elkerülheti a szavatolótőkéhez kapcsolódó levonásokat, ha elegendő mennyiségben bocsát ki az MREL szempontjából figyelembe vehető leírható, illetve átalakítható kötelezettséget a szanálandó szervezet számára.

Kivételes esetekben, konkrétan ha a belső MREL-t és a belső TLAC-ot nem egyedi, hanem összevont alapon alkalmazzák[32], a levonási szabály alkalmazása túllőhet a célon, és a

---

31 Ha a levonásokra a közbenső anyavállalat járulékos tőkeelemeinek állománya sem nyújt elegendő fedezetet, a fennmaradó összeget a kiegészítő alapvető tőkeelemekből kell levonni (a CRR 56. cikkének e) pontja). Az esetlegesen még ezután is fennmaradó összeget a közbenső anyavállalat elsődleges alapvető tőkeelemeiből kell levonni (a CRR 36. cikke (1) bekezdésének j) pontja).

32 A belső MREL esetében ez olyan EU-szintű anyavállalatokat érinthet, amelyek harmadik országbeli csoportok leányvállalatai (a BRRD 45f. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése), valamint olyan közbenső anyavállalatokat, amelyeknek a láncban következő leányvállalat mentessége miatt összevont belső MREL-célt kell teljesíteniük (a BRRD 45f. cikke (4) bekezdésének b) pontja). Emellett a belső TLAC-követelmény is teljesíthető összevont alapon (a CRR 11. cikkének (3a) bekezdése).

tervezett teljes állományalapú levonási módszer alapján kettős levonást eredményezhet. Ilyenkor ugyanis a közbenső anyavállalatnak kell viselnie leányvállalatai veszteségeit, és ezért mind saját szükségleteinek, mind a konszolidációs körbe tartozó leányvállalatok szükségleteinek fedezésére elegendő veszteségviselő és feltőkésítési képességgel kell rendelkeznie. Ezek az esetek ezért mentesülnek a levonási szabály alól[33].

A belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésének biztosítania kell, hogy a veszteségeket a leányvállalat életképtelenségi pontjának elérésétől kezdve ténylegesen a szanálandó szervezet viselje, és hogy a szanálandó szervezet feltőkésítse az érintett leányvállalatot. E veszteségek viselése tehát nem a közbenső anyavállalat feladata, az pusztán eszköze lehet a veszteségek szanálandó szervezetre való áthárításának. Következésképpen, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a BRRD 45f. cikkének (6) bekezdése szerinti társjogalkotói szándéknak megfelelően a közvetett jegyzés ugyanolyan eredménnyel járjon, mint a teljesen közvetlen jegyzés, a szabály hatálya alá tartozó kitettségekre 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni, és azokat ki kell zárni a tőkeáttételi mutató számításához használt teljes kitettségi mérték számításából. Ezt a CRR 113. cikkének (1) bekezdése, 151. cikkének (1) bekezdése és 429a. cikkének (1) bekezdése tükrözi.

A fent ismertetett módszer révén a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzését a társjogalkotók által az (EU) 2019/879 irányelvről folytatott tárgyalások során elfogadott és az EBH-nak adott felhatalmazásban tükröződő feltételekkel összhangban lehet bevezetni. Ezenkívül ez a módszer egyszerű, különösen ahhoz képest, ha a szükséges levonásokat csak a szanálási keretben lehetne végrehajtani. A két szorosan összefüggő keret, vagyis a CRR és a BRRD szerinti kezelések összehangolásával lehetővé válik, hogy az intézmények a CRR-nek és a BRRD-nek egyaránt megfelelve, ugyanakkor a túlbonyolítást elkerülve továbbra is egyetlen teljes kockázati kitettségértéket és egyetlen teljes kitettségi mértéket számítsanak ki, jelentsenek és tegyenek közzé.

Mivel az EBH által a BRRD szerinti szabályozástechnikai standardtervezettel összefüggésben kidolgozott célzott kezelés közvetlenül beépül a CRR-be, a szabályozástechnikai standardra már nincs szükség. Következésképpen a BRRD 45f. cikkének (6) bekezdését el kell hagyni.

(2) Az SPE szerinti elméleti követelménynek és az MPE szerinti tényleges követelmények összegének összehasonlítása

A CRR 12a. cikke előírja, hogy az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoportoknak a CRR 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett TLAC-követelményüket azon elméleti feltevés alapján kell kiszámítaniuk, hogy a csoport szanálására SPE szanálási stratégia keretében kerülne sor (SPE szerinti elméleti követelmény). Ezt az SPE szerinti elméleti követelményt a szanálási hatóságoknak össze kell hasonlítaniuk az adott csoporthoz tartozó összes szanálandó szervezet MPE szanálási stratégia szerinti tényleges TLAC-követelményeinek összegével (MPE szerinti követelmények). A CRR ezen összehasonlítás következményei tekintetében azonban ellentmondásos rendelkezéseket tartalmaz.

Konkrétan, ha az SPE szerinti elméleti követelmény *alacsonyabb* a tényleges MPE-követelmények összegénél, a CRR 92a. cikkének (3) bekezdése alapján a szanálási hatóságoknak jelenleg *lehetőségük* van a BRRD 45d. cikkének (4) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárásra. A CRR 12a. cikkének utolsó albekezdése

[33] Az EBH által 2020-ban nyilvános konzultációra előterjesztett levonási módszer még nem tartalmazta a levonási szabály alóli mentességet a belső MREL és a belső TLAC összevont alapú alkalmazása esetében, mivel ez a szempont csak a nyilvános konzultáció során merült fel.

ugyanakkor az ilyen esetekben *kötelezi* az említett hatóságokat erre az eljárásra. Hasonlóképpen, ha az SPE szerinti elméleti követelmény *magasabb* a tényleges MPE-követelmények összegénél, a CRR 12a. cikkének második albekezdése alapján a szanálási hatóságoknak *lehetőségük* van az eljárásra, ami láthatólag ellentétes a BRRD 45h. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdésével. Ez utóbbi albekezdés szerint az MPE szerinti követelmények összege[34] sosem lehet alacsonyabb az SPE szerinti elméleti követelményeknél[35], vagyis egyértelmű, hogy a szanálási hatóságoknak ilyen esetben nem lehetőségük, hanem kötelességük az intézkedés.

A fentiek alapján módosítani javasoljuk a CRR 12a. cikkét annak tisztázására, hogy az említett cikkben meghatározott számítás alapján a szanálási hatóságoknak mindig a BRRD 45d. cikke (4) bekezdésének és 45h. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell eljárniuk. A CRR 92a. cikkének (3) bekezdését ezért el kell hagyni. Ez megszünteti a CRR belső ellentmondásait, összehangolja a CRR rendelkezéseit a BRRD-vel és a TLAC-standarddal, és biztosítja, hogy a szanálási hatóság által a BRRD 45d. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján meghatározott MREL-többletkövetelményeket mindig figyelembe vegyék.

(3) Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből: a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó nem kockázatalapú követelmények

A CRR 72e. cikke az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre közvetlenül alkalmazandó levonási szabályt ír elő. Ez összhangban van a TLAC-standarddal, amelynek célja, hogy az egynél több szanálandó szervezettel rendelkező, globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoportok esetében az egyes szanálandó szervezetek veszteségviselő képességének számításakor ne vegyék figyelembe az ugyanazon csoporthoz tartozó szanálandó szervezetekkel szembeni kitettségeket, vagyis a TLAC szempontjából figyelembe vehető instrumentumokat. Ezzel az előírással minimalizálható a globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoporton belüli továbbterjedés kockázata, illetve biztosítható, hogy a szanálandó szervezetek csőd esetén olyan, elegendő nagyságú veszteségviselő képességgel rendelkezzenek, amelyet nem csökkenthetnek a TLAC szempontjából figyelembe vehető instrumentumok csoporton belüli állományából eredő veszteségek. Ezen előírás nélkül a globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoporthoz tartozó szanálandó szervezet csődje veszteséget okozna a csoporthoz tartozó többi szanálandó szervezet számára, vagyis csökkentené az említett szanálandó szervezetek veszteségviselő és feltőkésítési képességét.

A CRR a 72e. cikkének (4) bekezdésében kivételt is engedélyez ezen általános levonási szabály alól. E kivétel értelmében a leányvállalat által kibocsátott és az anyavállalat által tartott szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekkel az anyavállalat szintje helyett a leányvállalat szintjén is csökkenthető a veszteségviselő és feltőkésítési képesség.

Az anyavállalat szintje helyett a leányvállalat szintjén történő levonásnak előfeltétele, hogy az érintett leányvállalatnak többlete legyen a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény tekintetében. Ezt a követelményt a CRR 92a. cikkének (1) bekezdése és a BRRD 45. cikkének (2) bekezdése kockázatalapú és nem

[34] A CRR 92a. és 494. cikkében említett TLAC-minimumkövetelmény, valamint a szanálási hatóság által a BRRD 45d. cikke alapján meghatározott bármely MREL-többletkövetelmény.

[35] A globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoport anyavállalatára elméletileg alkalmazandó TLAC-minimumkövetelmény, valamint a szanálási hatóság által a BRRD 45d. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerint kiszámított elméleti MREL-többletkövetelmény.

kockázatalapú arányként fejezi ki. A leányvállalat többletének kiszámítására szolgáló CRR-képlet azonban csak a kockázatalapú követelményt veszi figyelembe. Ez viszont a többlet túlbecsléséhez vezethet azon leányvállalatok esetében, amelyeknél a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó nem kockázatalapú követelmény magasabb, mint a kockázatalapú követelmény.

Ezért javasoljuk a CRR 72e. cikkének (4) bekezdésében meghatározott képlet módosítását. A TLAC-standarddal összhangban a képlet így figyelembe veszi majd az érintett leányvállalat szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó kockázatalapú és nem kockázatalapú követelményeket is.

(4) Az Unión kívül letelepedett leányvállalatok figyelembevétele

A CRR 12a. cikke és 72e. cikkének (4) bekezdése nem említi kifejezetten a harmadik országban található leányvállalatokat. Emiatt előfordulhat, hogy a globális MPE szanálási stratégiával rendelkező uniós bankcsoportok nem vehetik figyelembe az Unión kívül letelepedett leányvállalatokat. Ez például az MPE szerinti tényleges követelmények összegének és a CRR 12a. cikkében meghatározott, SPE szerinti elméleti követelménynek az összehasonlításakor lehet releváns, amikor a teljes csoportra vonatkozó, SPE szerinti elméleti követelményt vetik össze a kizárólag az uniós szanálandó szervezetekre vonatkozó, MPE szerinti követelmények összegével. Hasonlóképpen, a CRR 72e. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre alkalmazandó általános levonási szabály alóli kivétel sem alkalmazható, ha az érintett leányvállalat harmadik országban található.

Mivel a harmadik országbeli leányvállalatok CRR szerinti kezelését össze kell hangolni a vonatkozó TLAC-standardban meghatározott módszerrel, amely a Pénzügyi Stabilitási Tanácshoz tartozó joghatóságok területén letelepedett szervezetekre alkalmazandó, módosítani javasoljuk a CRR 12a. cikkét és 72e. cikke (4) bekezdését annak tisztázására, hogy e két rendelkezés az Unión kívül letelepedett leányvállalatokra is alkalmazandó.

A CRR 72e. cikke (4) bekezdésének alkalmazását azokra az esetekre kell korlátozni, amikor az érintett leányvállalatokra harmadik országbeli szanálási rendszer alkalmazandó. Alkalmazandó helyi szanálási rendszer és szanálási hatóság vagy más, hasonló hatáskört gyakorló hatóság hiányában ugyanis nem lenne hiteles jogi eszköz annak biztosítására, hogy az uniós anyavállalat virtuális tőketöbblete, amely az anyavállalat szintjén alkalmazott kisebb mértékű levonásból adódik, a leányvállalat fizetésképtelenné válása esetén ténylegesen átvihető legyen az anyavállalathoz. Ennek oka, hogy helyi szanálási rendszer hiányában a csődbe jutott intézményekre a harmadik ország jogszabályai szerinti fizetésképtelenségi eljárások vonatkoznának. Következésképpen a leányvállalatra vonatkozó fizetésképtelenségi eljárás során az anyavállalatnak versenyeznie kellene a többi hitelezővel a fennálló követelések visszafizetéséért.

(5) A belső TLAC-követelménnyel összefüggésben kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok figyelembe vehetőségének tisztázása

A CRR 92b. cikke meghatározza a nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálandó szervezetnek nem minősülő jelentős leányvállalataira vonatkozó belső TLAC-követelményt. Ez a követelmény a 92b. cikk (2) bekezdése értelmében szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal is teljesíthető. A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok figyelembevételének ugyanakkor előfeltétele, hogy szanálandó szervezet bocsássa ki őket[36], a belső TLAC-

[36] A CRR 72b. cikke (2) bekezdésének c), k), l) és m) pontja.

követelmény hatálya alá tartozó szervezetek viszont értelemszerűen nem minősülnek szanálandó szervezetnek[37]. Ezért az említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok nem képesek megfelelni a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra vonatkozó összes előfeltételnek. Következésképpen, és a CRR 92b. cikke (2) bekezdésének szándékától eltérően, ezen intézmények arra kényszerülhetnek, hogy TLAC-követelményüket kizárólag szavatolótőkével teljesítsék.

E joghézag kezelése érdekében a CRR szövege a 72b. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése után új albekezdéssel egészül ki. Ez az albekezdés tisztázza, hogy a belső TLAC alkalmazásában szanálandó szervezet alatt a CRR 92b. cikke szerinti követelmény hatálya alá tartozó szervezeteket kell érteni. A nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalatai ennek köszönhetően a belső TLAC-követelményüket – a társjogalkotók szándékának megfelelően – leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok kibocsátásával és felhasználásával is teljesíthetik.

[37] A CRR 92b. cikkének (1) bekezdése.

2021/0343 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 575/2013/EU rendeletnek és a 2014/59/EU irányelvnek a több pontból kiinduló szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoportok prudenciális kezelése, valamint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek való megfelelés szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésére vonatkozó módszertan tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére[38],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[39],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelv[40], az (EU) 2019/877 európai parlamenti és tanácsi rendelet[41] és az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet[42] módosította az uniós bankszanálási keretrendszert, a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[43], az (EU) No 806/2014 európai parlamenti és tanácsi

38 HL C […]., […], […]. o.

39 HL C […]., […], […]. o.

40 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o.).

41 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o.).

42 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

43 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK,

rendelet[44] és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[45] módosítása révén. Ezekre a módosításokra azért volt szükség, hogy az Unióban végrehajtsák a rendszerszempontból jelentős bankokra vonatkozó nemzetközi standardot (Teljes veszteségviselő képesség (TLAC-) standard[46]), és minden bank esetében megerősítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) alkalmazását. A módosított uniós bankszanálási keretrendszernek fokozottan biztosítania kell, hogy a bankok pénzügyi életképtelensége és ebből következő szanálása esetén a felmerült veszteségeket és a szükséges feltőkésítést magánforrásokból fedezzék.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 12a. cikke szerint azoknak a globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoportoknak, amelyek szanálási stratégiája a csoporthoz tartozó szervezetek közül egynél több szanálását teszi lehetővé (több pontból kiinduló (MPE) szanálási stratégia), a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kockázatalapú követelményüket azon elméleti feltevés alapján kell kiszámítaniuk, hogy a csoportnak csak egy szervezete kerül szanálásra, és a csoport bármely leányvállalatának veszteségeit és feltőkésítési szükségleteit a szanálandó szervezet viseli (egy pontból kiinduló (SPE) szanálási stratégia). A TLAC-standarddal összhangban ennek a számításnak figyelembe kell vennie minden olyan, globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó harmadik országbeli szervezetet, amely szanálandó szervezetnek minősülne, ha az Unióban lenne letelepedve.

(3) A 2014/59/EU irányelv 45h. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése és a TLAC-standard szerint egy MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoport szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó tényleges követelményeinek összege nem lehet alacsonyabb, mint a csoport SPE szanálási stratégia szerinti elméleti követelménye. Az 575/2013/EU rendeletet, konkrétan annak 12a. cikkét és 92a. cikkének (3) bekezdését össze kell hangolni a 2014/59/EU irányelv megfelelő rendelkezéseivel, és biztosítani kell, hogy a szanálási hatóságok mindig az említett irányelvnek megfelelően járjanak el, és figyelembe vegyék mind az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, mind pedig a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkével összhangban meghatározott további, szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket. Mindezek ellenére, ha az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézménycsoport szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre

---

2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

44 Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

45 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

46 Pénzügyi Stabilitási Tanács: A rendszerszempontból jelentős bankok veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó alapelvek, Teljes veszteségviselő képesség (TLAC-) standard (Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet), 2015.11.9.

vonatkozó tényleges követelményeinek összege meghaladja a csoport SPE szanálási stratégia szerinti elméleti követelményét, a szanálási hatóságok megállapíthatják, hogy a különbség minimalizálását vagy megszüntetését célzó kiigazítás helytelen vagy összeegyeztethetetlen a csoport szanálási stratégiájával.

(4) Az 575/2013/EU rendelet 92b. cikke előírja, hogy a nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálandó szervezetnek nem minősülő jelentős leányvállalatainak szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelménye többek között leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal is teljesíthető. Az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének c), k), l) és m) pontja azonban olyan előfeltételeket ír elő a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében, amelyekből az következik, hogy a kibocsátó szervezetnek szanálandó szervezetnek kell lennie. Az eredeti szándékkal összhangban biztosítani kell, hogy az említett jelentős leányvállalatok képesek legyenek az összes előfeltételnek megfelelő hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátására.

(5) Az 575/2013/EU rendelet 72e. cikke (4) bekezdésének első albekezdése szerint a szanálási hatóságok engedélyezhetik az MPE szanálási stratégiával rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézmények számára, hogy a szanálási hatóság által meghatározott alacsonyabb, korrigált összeg levonásával vonják le a nem ugyanahhoz a szanálandó csoporthoz tartozó leányvállalataik bizonyos szavatolótőke-instrumentumaiban és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumaiban levő tulajdonukat. Az említett rendelet 72e. cikke (4) bekezdésének második albekezdése szerint ilyen esetekben a korrigált összeg és az eredeti összeg közötti különbséggel csökkenteni kell az érintett leányvállalatok veszteségviselő és feltőkésítési képességét. A TLAC-standarddal összhangban e megközelítés alkalmazásakor figyelembe kell venni az érintett leányvállalat szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó kockázatalapú és nem kockázatalapú követelményeket is. E megközelítésnek továbbá alkalmazandónak kell lennie az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó összes harmadik országbeli leányvállalatra, ha azokra a nemzetközileg elfogadott standardokkal egyenértékű helyi szanálási rendszer vonatkozik.

(6) A belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok szanálandó csoporton belüli közvetett jegyzésére vonatkozó megközelítés alkalmazhatóságának és prudenciális megbízhatóságának biztosítása érdekében a 2014/59/EU irányelv 45f. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza az Európai Bankhatóságot (EBH), hogy szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával határozza meg a leírható, illetve átalakítható instrumentumok közvetett kibocsátására vonatkozó módszertant. Az EBH azonban a Bizottságnak címzett, 2021. január 25-i levelében rámutatott, hogy a 2014/59/EU irányelv szerinti felhatalmazásban előírt követelmények és az 575/2013/EU rendelet meglévő prudenciális szabályai közötti számos ellentmondás gátolja a felhatalmazás eredeti szándék szerinti teljesítéséhez szükséges prudenciális kezelés alkalmazását. Az EBH konkrétan arra hívta fel a figyelmet, hogy az 575/2013/EU rendelet nem teszi lehetővé a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok levonását és a megfelelő kockázati súly ezt követő alkalmazását a 2014/59/EU irányelv szerinti felhatalmazás hatályába tartozó összes esetben. Hasonló problémákat tárt fel az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény kapcsán is. E jogi korlátok miatt az EBH által kidolgozott módszertant közvetlenül be kell építeni az 575/2013/EU rendeletbe. Következésképpen a 2014/59/EU irányelv 45f. cikkének (6) bekezdésében

meghatározott, szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozására vonatkozó felhatalmazást vissza kell vonni.

(7) A módosított uniós bankszanálási keretrendszer lehetőséget ad a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok szanálandó szervezetek általi közvetett jegyzésére, amivel összefüggésben a közbenső anyavállalatok számára elő kell írni, hogy a belső MREL szempontjából figyelembe vehető saját forrásaikból vonják le az ugyanazon szanálandó csoporthoz tartozó leányvállalataik által kibocsátott szavatolótőkében és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekben lévő teljes tulajdonukat. Ez biztosítja a belső veszteségviselő és feltőkésítési mechanizmusok csoporton belüli megfelelő működését, és megakadályozza a kétszeres beszámítást, vagyis hogy a leányvállalat belső MREL szempontjából figyelembe vehető forrásait a közbenső anyavállalat saját belső MREL-jének való megfeleléséhez is figyelembe vegyék. További szempont, hogy e levonások nélkül a közbenső anyavállalatok egyéni szolvenciamutatói nem tükröznék megfelelő és prudens módon a tényleges veszteségviselő képességüket, mivel azok magukban foglalnák a leányvállalatok veszteségviselő képességét is. Ez veszélyeztethetné a választott szanálási stratégia megfelelő végrehajtását, mivel a közbenső anyavállalat a saját veszteségviselő képessége mellett a leányvállalat veszteségviselő képességét is felhasználhatná, még mielőtt ő maga vagy a leányvállalat életképtelenné válna. A levonásokat először a közbenső anyavállalatok leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeire kell alkalmazni. Ha a levonandó összeg meghaladná a közbenső anyavállalatok leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeinek összegét, a fennmaradó összeget a járulékos tőkeelemekből kell levonni. A levonási rendszer arányosságának fenntartása érdekében indokolt, hogy ez a szabály ne vonatkozzon azokra a kivételes esetekre, amikor a belső MREL-t csak összevont alapon alkalmazzák.

(8) A belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésének biztosítania kell, hogy a veszteségeket a leányvállalat életképtelenségi pontjának elérésétől kezdve ténylegesen a szanálandó szervezet viselje, és hogy a szanálandó szervezet feltőkésítse az érintett leányvállalatot. E veszteségek viselése tehát nem a közbenső anyavállalat feladata, az pusztán eszköze lehet a veszteségek szanálandó szervezetre való áthárításának. Következésképpen, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a 2014/59/EU irányelv 45f. cikkének (6) bekezdése szerinti felhatalmazás szándékának megfelelően a közvetett jegyzés ugyanolyan eredménnyel járjon, mint a teljesen közvetlen jegyzés, a levont kitettségeket 0 %-os kockázati súllyal kell figyelembe venni a teljes kockázati kitettségérték számításakor, és ki kell zárni a teljes kitettségi mérték számításából.

(9) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a közbenső anyavállalatoknak a leányvállalatok belső MREL szempontjából figyelembe vehető forrásaiban lévő tulajdonával kapcsolatos prudenciális kezelés teljes körű harmonizációját, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekkel és a nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalataival kapcsolatos, szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények célzott felülvizsgálatát a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a fellépés nagyságrendje miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(10) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézményeknek elegendő idejük legyen bevezetni a belső MREL szempontjából figyelembe vehető instrumentumok közvetett jegyzésének célzott kezelését, ideértve az új levonási szabályt is, indokolt, hogy a vonatkozó rendelkezések a rendelet hatálybalépését követő hat hónap elteltével váljanak alkalmazandóvá.

(11) Ezért az 575/2013/EU rendeletet és a 2014/59/EU irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Az 575/2013/EU rendelet módosítása

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése a következő 130a. ponttal egészül ki:

„130a. „érintett harmadik országbeli hatóság": a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 90. pontjában meghatározott harmadik országbeli hatóság;”.

2. A 12a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12a. cikk
Összevont számítás a több szanálandó szervezettel rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

Amennyiben ugyanahhoz a globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez legalább két globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálandó szervezet vagy olyan harmadik országbeli szervezet tartozik, amely szanálandó szervezetnek minősülne, ha az Unión belül alapították volna, a szavatolótőkének és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a 92a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti összegét az említett globálisan rendszerszinten jelentős intézmény EU-szintű anyaintézményének kell kiszámítania. A számítást az EU-szintű anyaintézmény összevont helyzete alapján úgy kell elvégezni, mintha az anyaintézmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyetlen szanálandó szervezete lenne.

A szanálási hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (4) bekezdésével és 45h. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell eljárniuk.”

3. A 49. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ez a bekezdés nem alkalmazandó a 72e. cikk (5) bekezdésében meghatározott levonásokra.”

4. A 72b. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 92b. cikk alkalmazásában az e bekezdés c), k), l) és m) pontjában említett szanálandó szervezetek közé tartoznak azok az intézmények is, amelyek nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatai.”

5. A 72e. cikk a következőképpen módosul:

a) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a 92a. cikk hatálya alá tartozó valamely EU-szintű anyaintézménynek vagy tagállami anyaintézménynek közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonát képezik egy vagy több, az anyaintézménnyel nem azonos szanálandó csoportba tartozó leányvállalat szavatolótőke-instrumentumai vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai, az anyaintézmény szanálási hatósága – azt követően, hogy megfelelően figyelembe vette bármely érintett leányvállalat szanálási hatóságának vagy érintett harmadik országbeli hatóságának véleményét – engedélyezheti, hogy az anyaintézmény az anyaintézmény szanálási hatósága által meghatározott alacsonyabb összeg levonásával vonja le azokat. Ennek a korrigált összegnek legalább egyenlőnek kell lennie a következőképpen számított (m) összeggel:

$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

ahol:

i = a leányvállalatot jelölő index;

OP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok összege;

LP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összege;

β = az i leányvállalat által kibocsátott és az anyavállalat tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok százalékos aránya a következőképpen számítva:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\begin{array}{c}az\ i\ leányvállalat\ által\ kibocsátott\ szavatolótőke \\ -instrumentumok\ és\ leírható, illetve\ átalakítható\ kötelezettséginstrumentumok\ összege\end{array}}$$

O_i = az i leányvállalat szavatolótőkéjének összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;

L_i = az i leányvállalat leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;

r_i = az i leányvállalatra az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja és a 2014/59/EU irányelv 45c. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerint a szanálandó csoport szintjén alkalmazandó arány, vagy harmadik országbeli leányvállalatok esetében az i leányvállalatra az annak központi irodája szerinti harmadik országban alkalmazandó egyenértékű szanálási követelmény, amennyiben ez a követelmény olyan instrumentumokkal teljesül, amelyek e rendelet értelmében szavatolótőkének vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek minősülnének;

$aRWA_i$ = az i globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetnek a 92. cikk (3) bekezdése szerint, a 12a. cikkben előírt korrekciók figyelembevételével számított teljes kockázati kitettségértéke;

w_i = az i leányvállalatra az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a 2014/59/EU irányelv 45c. cikke (3) bekezdése első albekezdésének b) pontja szerint a szanálandó csoportja szintjén alkalmazandó arány, vagy harmadik országbeli leányvállalatok esetében az i leányvállalatra az annak központi irodája szerinti harmadik országban alkalmazandó egyenértékű

szanálási követelmény, amennyiben ez a követelmény olyan instrumentumokkal teljesül, amelyek e rendelet értelmében szavatolótőkének vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek minősülnének;

$aLRE_i$ = az i globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetnek a 429. cikk (4) bekezdése szerint számított teljes kitettségi mértéke.

Ha az anyaintézmény az első albekezdéssel összhangban engedélyt kap a korrigált összeg levonására, akkor az első albekezdésben említett szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának és ezen korrigált összegnek a különbözetét a leányvállalatnak kell levonnia.”

b) A szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 2014/59/EU irányelv 45c. cikkének való megfelelésre kötelezett, szanálandó szervezetnek nem minősülő intézmények és szervezetek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből levonják az ugyanazon szanálandó csoporthoz tartozó leányvállalataiknak az említett irányelv 45f. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő szavatolótőkéjében és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeiben lévő tulajdonukat.

A levonás nem alkalmazandó azokra a szanálandó szervezetnek nem minősülő intézményekre és szervezetekre, amelyek összevont alapon kötelesek megfelelni a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelménynek.

E bekezdés alkalmazásában a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket is magukban foglalják.”

6. A 92a. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

7. A 113. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor a kockázati súlyokat a 2. szakasz rendelkezéseivel összhangban minden kitettségre alkalmazni kell, amennyiben azokat nem vonták le a szavatolótőkéből és nem a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerint kezelik. A kockázati súlyok alkalmazásának azon a kitettségi osztályon kell alapulnia, amelybe a kitettség be van sorolva, valamint – a 2. szakaszban meghatározott mértékig – a hitelminőségén. A hitelminőség meghatározható a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használatával, vagy az exporthitel-ügynökségek hitelminősítéseinek használatával, a 3. szakasznak megfelelően.”

8. A 151. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 147. cikk (2) bekezdésének a)–e) és g) pontjában említett kitettségi osztályok egyikébe tartozó kitettségek esetében a 2. alszakasznak megfelelően kell kiszámítani, amennyiben azokat nem vonták le a szavatolótőkéből és nem a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerint kezelik.”

9. A 429a. cikk (1) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

„q) a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerint kezelt összegek.”

2. cikk
A 2014/59/EU irányelv módosítása

A 2014/59/EU irányelv 45f. cikkének (6) bekezdését el kell hagyni.

3. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet [*Kiadóhivatal, illessze be a dátumot: a hatálybalépés időpontja*]-tól/-től kell alkalmazni.

Az 1. cikk 3. pontja, 5. pontjának b) alpontja, 7., 8. és 9. pontja, valamint a 2. cikk azonban [*Kiadóhivatal, illessze be a dátumot: a hatálybalépés időpontját követő 6 hónap*]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*